EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 7 | Actualitzat el 29/07/2013 a les 13:50

Canvi de cadires al Consell Comarcal

Els Consells Comarcals, i el del Bages no n'és una excepció, són institucions desconegudes i desprestigiades entre això que anomenem la ciutadania. La gran majoria de gent no sap ni què s'hi fa ni perquè serveixen i, els pocs que en saben alguna cosa, pensen que és un organisme que, com la Diputació o d'altres, serveix, sobretot, perquè els partits polítics hi col·loquin determinats militants. Aquells als quals es desitja recompensar la seva fidelitat al grup. Per tant, el pitjor que podem fer els càrrecs electes que en formem part és confirmar amb fets totes aquestes sospites.

I això és, precisament, el que acaben de fer els partits que actualment formen l'equip de govern del Consell (ERC, PSC i ICV-EUiA) que, no tant sols mantenen càrrecs remunerats innecessaris com el de President del Consell d'Alcaldes, sinó que canvien innecessàriament la presidenta del mateix Consell Comarcal a mig mandat. Un canvi que no obeeix a qüestions personals inesperades, ni a un intent de millorar la gestió de la institució o de modificar-ne la línia de treball, sinó que pretén, exclusivament, complir el pacte subscrit per aquestes forces polítiques a principi de legislatura en què es preveia, bàsicament, el repartiment de càrrecs (i dels sous que hi van adherits) entre persones dels diferents partits.

En aquest cas, el canvi de cadires és especialment preocupant perquè la presidència del Consell Comarcal té una càrrega de representació institucional notable i no sembla massa coherent, ni massa just, que aquesta representació l'assumeixi -al llarg de tot l'any 2014!!!- una persona que milita en una organització política, el PSC, que no tan sols no està a favor de la independència del país -com sí que ho està, penso, una majoria social amplia de la comarca del Bages- sinó que ni tan sols assumeix el dret a decidir, el dret a l'autodeterminació. La defensa que fa aquest partit del marc legal espanyol, que explícitament impedeix l'exercici d'aquest dret democràtic col·lectiu i elemental, xoca de manera evident amb la creixent demanda que se'n fa per part més homes i dones d'aquest país i, molt especialment, d'aquest tros del país.

Mai és bo posar per davant els interessos de grup o de partit als de la societat o el país, però ara, amb l'horitzó engrescador i apassionant que ens espera, menys que mai.